

Arrest

**nr. 100 711 van 10 april 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. H.H.(...), die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 juni 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 25 juni 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 juni 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 november 2012.

1.3. Op 23 november 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 november per drager ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Kaboel. U was de eigenaar van een voedingswinkel waar u in het geheim ook alcohol verkocht. In 2011, na het offerfeest, kocht een zekere Eimel samen met twee vrienden een paar flessen alcohol van uw broer die op dat moment in uw winkel werkte. De drie overleden na een feestje waarop ze de in uw winkel aangekochte alcohol hadden geconsumeerd. Zes of zeven dagen na het overlijden van Eimel kwamen diens neven bij u naar de winkel om u te bedreigen en fysiek te mishandelen. Twee dagen later werd uw winkel kort en klein geslagen en in brand gestoken. U kreeg een oproepingsbrief van de politie waarin stond dat u zich moest melden bij het politiebureau. U vluchtte naar uw oom in wijk 315 in Kaboel en daarna naar uw oom in Karabag. U verliet Afghanistan in januari 2012 en u kwam op 23 juni 2012 in België aan. U vroeg asiel aan op 25 juni 2012.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw taskara; een schoolcertificaat; een werkvergunning; een oproepingsbrief van de politie; twee bevestigingsbrieven van de dorpsoudsten; diverse foto's.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omdat u vervolgd werd door de politie en door de neven van Eimel omdat deze laatste gestorven zou zijn na het drinken van alcohol die hij in uw winkel had gekocht. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u met uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in Afghanistan alcohol verkocht. Zo weet u zeer weinig te vertellen over de drank die u in uw winkel verkocht. U kan niet zeggen welke de merken zijn van de wijn die u verkocht (CGVS, p. 4) en waarvan wijn wordt gemaakt (CGVS, p. 9). U weet ook niet wat de door u verkochte dranken Red Label en Black Label precies zijn en u weet van Black Label niet hoe de drank zelf er uit ziet (CGVS, p. 8 en p. 16). Uw verklaring dat u de flessen niet open deed en er geen etiketten op de flessen hingen zijn niet afdoende. Van iemand die geruime tijd handel drijft in bepaalde goederen kan immers verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van wat hij verkoopt, al zeker wanneer het, zoals hier het geval is, om illegale producten gaat waarbij het risico op problemen voor de verkoper zeer reëel is. Bovendien bent u geschoold en behaalde u in 2011 uw diploma secundair onderwijs (cfr. schoolcertificaat dat u voorlegt en CGVS, p. 3). Er kan dus verondersteld worden dat u de intelligentie en vaardigheden hebt om uzelf van deze informatie te vergewissen.

Bovendien verklaart u dat uw vader tijdens het eerste jaar niet van de verkoop op de hoogte was (CGVS, p. 8). Dit rijmt niet met uw verklaring dat uw vader en broer in de winkel hielpen wanneer u weg moest, bijvoorbeeld naar school (CGVS, p. 4). U behaalde uw diploma immers pas in 2011 (cfr. supra). Tot dan diende u dan ook regelmatig naar school te gaan. Deze vaststelling wordt overigens ondersteund door uw bewering dat u zelfs toen u als gevolg van uw problemen zat ondergedoken, nog naar school ging (CGVS, p. 13). Het is bijgevolg niet waarschijnlijk dat u zonder medeweten van uw vader gedurende een jaar alcohol verkocht, temeer daar u de alcohol ook steeds in hoeveelheden van 50 à 100 flessen aankocht bij uw contactpersonen (CGVS, p. 10) en er dus vaak een grote hoeveelheid alcohol aanwezig was in uw winkel. Het overigens niet aannemelijk dat uw vader en broer zonder hun medeweten zou hebben betrokken bij illegale activiteiten en hen zo blootstelde aan het risico te worden veroordeeld tot een gevangenisstraf tussen de zes maand en vijf jaar (cgvs, p. 15).

Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af over het aantal keer dat u gearresteerd werd. Zo verklaart u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat u drie keer werd opgepakt omdat u drank verkocht. U zou telkens geld gegeven hebben en zo zijn vrijgekomen (vragenlijst DVZ, p. 2). In uw interview bij het CGVS verklaart u echter op verschillende momenten slechts één keer opgepakt te zijn geweest (CGVS, p. 4, 5 en 12). Bovendien verklaart u dat u toen zonder meer werd vrijgelaten (CGVS, p. 12). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd, antwoordt u dat u het bij uw verklaring bij de DVZ niet had over arrestaties maar om controles in uw winkel zelf (CGVS, p. 12). Dit is echter geenszins een bevredigende verklaring aangezien de vragenlijst bij DVZ expliciet vraagt naar arrestaties en u in uw antwoord ook expliciet aangeeft dat u werd opgepakt. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over belangrijke gebeurtenissen die nauw samenhangen met uw profiel doen afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw profiel van alcoholverkoper in Kaboel. Bijgevolg kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van uw problemen in uw land van

herkomst. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen inzake de problemen die er het gevolg van zouden zijn geweest.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over de feiten die aanleiding zouden hebben gegeven tot uw vlucht uit Afghanistan wordt verder ondermijnd door de onaannemelijke en incoherente verklaringen die u in dit verband aflegde. Ten tweede maakt u niet aannemelijk dat u door de neven van Eimel en de politie werd vervolgd. U verklaart niet op de hoogte te zijn van de exacte doodsoorzaak van Eimel en denkt te weten dat hij gestorven is als een gevolg van overmatig alcoholverbruik (CGVS, p. 10 en 15). U zegt dat het ook voor u een groot vraagteken is waarom precies u van de dood van Eimel werd verdacht en dat u niet wist hoe de drank die u verkocht werd gemaakt (CGVS, p. 14). Anderzijds verklaart u dat er voor feestjes veel alcohol werd gekocht en dat de andere vrienden van Eimel ook drank kunnen hebben gekocht en meegenomen naar het bewuste feestje (CGVS, p. 15). In het licht van deze verklaringen is het ongeloofwaardig dat u, zonder enige aanwijsbare reden, de schuld wordt gegeven van de dood van Eimel.

Hiermee samenhangend is het ook ongeloofwaardig dat u, hoewel u dus niet wist wat de precieze doodsoorzaak van Eimel was en of er problemen waren met de alcohol die u verkocht, uw handeltje na Eimels dood gewoon verder zette en zelfs niet probeerde te achterhalen of er een probleem was met de alcohol die u verkocht (CGVS, p. 15). U geeft immers zelf aan dat het in het geval van de vodka die Eimel gekocht had om zelfgestookte drank uit Tadzjikistan ging van heel slechte kwaliteit (CGVS, p. 9). Gezien het risico dat u zou lopen als u effectief giftige drank verkocht, kan worden aangenomen dat u voorzichtiger zou zijn en u uw alcoholverkoop zou stopzetten toch ten minste tot vast stond dat er absoluut niets mis was met de alcohol in uw voorraad. Bovendien is het ook zeer bevreemdend dat u de familienaam van Eimel niet kent (CGVS, p. 16) hoewel die uw beste klant is (CGVS, p. 9). Aangezien de dood van Eimel bovendien de oorzaak is van de problemen die u tot vluchten hebben aangezet, kan aangenomen worden dat u van dergelijke cruciale en elementaire informatie over deze figuur op de hoogte bent. In het licht hiervan is het ook zeer ongeloofwaardig dat u anderzijds wel weet waar de familie van Eimel werkt. Zo verklaart u dat zijn broer in Canada woont, zijn oom bij het ministere van Buitenlandse Zaken werkt, zijn neef Sami bij de Afghaanse geheime dienst werkt en zijn neef Shashtarak in het provinciehuis van Kaboel werkt (CGVS, p. 16). Daarnaast is het, gezien de drieste werkwijze van de neven van Eimel die u in elkaar sloegen en uw winkel in brand zetten, ook bevreemdend dat noch uw broer, noch uw vader enige problemen hebben ondervonden met de familie van Eimel, zelfs niet nadat u het land bent ontvlucht. U verklaart immers zelf dat zij ook in de winkel werkten wanneer u niet aanwezig kon zijn (zie supra). Daarenboven is het uw broer zelf die de drank aan Eimel die bewuste avond heeft verkocht (zie supra). Het is ook ongeloofwaardig dat de neven van Eimel de moeite namen om u op school op te sporen maar dat ze blijkbaar geen enkele poging ondernamen om u thuis of bij zijn ooms te zoeken.

Hiermee samenhangend is het ook ongeloofwaardig dat, gezien het risico dat u verklaart te lopen, u wel gewoon naar school ging toen u ondergedoken zat bij uw ooms, hoewel uit uw verklaringen blijkt dat Eimels neven u daar meermaals opzochten (CGVS, p. 13). Het feit dat zij er niet in slaagden u aan te treffen op school is weinig aannemelijk temeer daar zij volgens uw verklaringen over de macht beschikten om de politie onder druk te zetten (CGVS, p. 14). Ook uw verklaringen over de manier waarop u er in slaagde de neven van Eimel te ontlopen op school zijn overigens inconsistent. Zo zegt u eerst dat uw klasgenoten u verwittigden, daarna dat het de directeur (CGVS, p. 13) was en nog later dat het de bewakers (CGVS, p. 14) waren.

Na voorgaande vaststellingen kan er geen enkele geloof meer worden gehecht aan uw beweringen inzake uw vluchtmotieven. De door u neergelegde documenten zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Uw taskara, schoolcertificaat, arbeidskaart en foto's bevatten informatie die geen verband houdt met de door u aangehaalde vluchtmotieven. Inzake de oproepingsbrief van de politie en de bevestigingsbrieven van de dorpsoudsten, moet worden gesteld dat de documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf volstaan zij niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kaboel te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kaboel aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kaboel goed kan inschatten. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kabul en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB " Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kaboel sinds 2009-2010 merkelijk verbeterd is. Het geweld in het kader van de "insurgency" wordt in de hoofdstad Kaboel gekenmerkt door "asymmetrische aanvallen" doch er is geen sprake van "open combat". De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afghaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kaboel ligt bijzonder laag gezien de Taliban in de eerste plaats de Afghaanse overheid en de internationale aanwezigheid viseert.

Het geweld in de hoofdstad Kaboel is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kaboel actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kaboel aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat in de bestreden beslissing zelf aangegeven wordt dat een Afghaanse asielzoeker ook een beschermingsstatus kan krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst; ze dienen hun werkelijke herkomst uit deze regio en achtergrond aannemelijk te maken. Verzoeker wijst erop dat *in casu* er geen twijfel bestaat over zijn afkomst uit Kaboel.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat de impact van de gevaarlijke situatie in Kaboel op het leven van verzoeker wel degelijk zeer groot is en dat ten onrechte wordt geoordeeld dat verzoeker geen begin van bewijs van zijn asielrelaas voorlegt, alsmede dat er manifeste incoherenties en tegenstrijdigheden zouden zijn dewelke de geloofwaardigheid van zijn verklaringen zouden ondermijnen.

In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/2 juncto artikel 48/4, § 1 en § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet en artikel 48/5, § 1, b) en c) van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat men geen rekening heeft gehouden met de individuele situatie van verzoeker, hoewel men stelt dat men de individuele gevallen dient te beoordelen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Afghanistan alcohol heeft verkocht gezien hij niet goed op de hoogte is van welke drank hij verkoopt, het niet waarschijnlijk is dat verzoeker zonder medeweten van zijn vader (die samen met zijn broer hem in de winkel hielp wanneer hij weg moest) gedurende een jaar alcohol verkocht die vaak in grote hoeveelheid aanwezig was in zijn winkel, het niet aannemelijk is dat verzoeker zijn vader en broer zonder hun medeweten zou hebben betrokken bij illegale activiteiten en hen zo blootstelde aan het risico te worden veroordeeld tot een gevangenisstraf tussen de zes maand en vijf jaar, en hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal keer dat hij gearresteerd werd, (ii) verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door de neven van E. en de politie werd vervolgd gelet op zijn onaannemelijke en incoherente verklaringen die verzoeker in dit verband aflegde, en (iii) hij zich evenmin op de door hem aangehaalde elementen kan steunen teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet en er actueel voor burgers in Kaboel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3. De Raad stelt vast dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en de kern raken van verzoekers vluchtmotieven. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven te ontcrachten of te weerleggen. De Raad benadrukt te dezen dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Immers, het louter ontkennen van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de niet onderbouwde aantijging dat men geen rekening heeft gehouden met zijn individuele situatie, volstaan niet om de pertinente en draagkrachtige motieven te weerleggen of om aan te tonen dat verzoekers asielaanvraag niet zorgvuldig werd onderzocht of dat de commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout zou hebben begaan.

De motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Aangezien verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, kan hij zich echter niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.5. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen concludeert op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing "Afghanistan" "*Veiligheidssituatie Afghanistan, deel I: Beschrijving van het conflict*", van 15 juni 2011 en Subject Related Briefing "Afghanistan" "*Veiligheidssituatie Afghanistan, deel II: Regionale analyse*", van 11 juli 2011), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er op dit ogenblik in de hoofdstad Kaboel, waarvan verzoeker afkomstig is, geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de

vreemdelingenwet bestaat aangezien de situatie er op dit ogenblik niet van die aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. De Raad stelt vast dat verzoeker de evaluatie door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de algemene veiligheidssituatie in Kaboel betwist doch geen concrete en objectieve elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt de analyse door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kaboel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel werden derhalve niet geschonden.

2.8. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er werden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS